

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

22. Dies Februarii. Cui justius vivam quam ei, qui si non moreretur, ego non viverem. Bernard. Epist. 143.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

22. DIES FEBRUARII.

Cui iustius vivam quam ei, qui si non moreretur, ego non viverem. *Bernardus Epist. 143.*

Ne pe-
reas, o-
tium ca-
veas.

I. **P**ERspecto animi pretio, & inspe-
ctâ ejus dignitate, vide non tan-
tùm quomodò deceat, sed cui o-
porteat vivere. Non diu te sinet
de hoc deliberare prælecta tessera. Cui potius debes
vitam, quam qui pro te subiit mortem? Hic sta pau-
lisper in specula, per totum, quaquâ patet, orbem, o-
culorum aciem latè circumfer, & non modò inter
plurimos, paucos; sed inter omnes, vix unum repe-
ries, qui illi vivit, cui debet vitam. Nihil curare fe-
rè omnium est cura, præterea nihil: ac si salus Animi
esset res nihili. Nihil non agunt, ut operosè nihil a-
gant: quorum opus quotidianum est inanis curio-
sitas, vanitatis negotiatio, temporis perditio: student
in foro, in gymnasiis, in theatris, in strinis, in triviis,
in circulis, aucupari rumusculos, cupiditati suæ sitien-
tissimè velificari, atque ita (a) otiosissimis occupacioni-
bus perdere diem. Sic passim homines reperies, non
tantùm auribus, sed pedibus malè prurientes. Nun-
quam sunt secum, toti effusi in reulas vanissimas,
propria despiciunt, se, & sua suspiciunt, immiscent se
affiduè alienis, non se continent, intra privatos æ-
dium parietes, non commentantur, nihil attingunt,
quod ratio vel honestas postulat, per alienas domos
vagantur. Nunquam agunt negotium publicum,

(a) *Plin. lib. 6. Epist. 6.*

nunquam amicorum, nunquam suum. Per viciniam ut muscæ importunæ volitant, totâ urbe, nullâ causâ, nullius bono circumcursant. Denique nunquam agunt quod agunt.

II. O quot sunt qui toti vagi, & inquieti plus foris, quàm apud se hærent; quibus singulæ dies perpetuæ sunt nundinæ, tumultuosum forum, inops mentis, & rationis jactatio, perpetua animi fluctuatio, turbulenta in futilibus rebus sollicitudo, in caducis perennis circuitus! Nihil temporis sui sumunt sibi, nil sumunt saluti. De quibus appositè dixerit Domitius Afer de Manlio Sura oratore turbulento, actiuo, incomposito, qui multum in agendo exiliabat, manus jactabat, togam dejiciebat, & reponerat. (a) *Non agere sed satagare*, venustè dicebat. Hic plurimi, sui incuriosi huc illuc volitant, & cum multum occupati videri velint, & complecti animo multa, atque agitare, tamen pro se, pro cælo, pro salute, pro Deo, pro Æternitate, nihil agunt, dum omnia agunt. Interim transeunt dies salutis, præterit tempus acceptabile, eripitur è manibus cælum, gloriæ lumen obsolefcit, transvolat vita, imminet mors, Instat æternitas, & prius ad decretorium illud iudicium abripiuntur, quàm nos opinabamur abripiendos.

III. Alii sunt, qui exquisitis pollent naturæ dotibus, sed ignavi in languore, inertia, desidia confæscunt: nihil efficiunt ad publicum bonum, nihil ad suum: defodiunt cæli dona, oblivione virtutem, otio artem, silentio maximarum rerum cognitionem, obliteratione sapientes cogitationes, utilissima faci-

(a) *Quintil. l. 6 c. 3.*

facinora, quæ possent facile aggredi, & non difficile exequi, domestico veluti stupore conspeliunt. Unde languentes nihil jam grande moliuntur, nihil divinum cogitant, nihil præclarum meditantur, vivunt causa solius vitæ, & plurimum se fecisse putant, si quietissime & commodissime vitam agant. Illud vero multò est indignissimum, dotibus ingenii magnis excultos, atque à Deo ad res graviores subordinatos, sic deterere tempus, ut ne nihil agere videantur, sese ad vilissima quæque abjicere, totos dies cum catellis ludere, cum pueris garrere, equitare in arundine longa, in tonstrinis sedere, oberrare in triviis, cum histrionibus nugari, cum stulto illo Imperatore muscas domi contentione irridenda captare. Hoc non est tam vitam vivere, quàm mortem mori. Insectabitur te omne infortunium, si secteris otium; si ignaviâ torpeas, necesse est sordeas.

23. DIES FEBRUARII.

Quidquid quæsieris in terra, deterius est quàm tu. *August. art. 2. in psal. 32.*

Diligentia. I.
adhibenda
in Animæ
negotiis.

Quidquid quæris in terra extrâ te, est infrâ te, imò plerumque contra te. Unde, dum illa quæris, te perdis. Illa studiosè investigas, in quibus nullum est boni vestigium; adeòque quæ satius est inventa perdere, quàm perita quærere. Laudo diligentiam, sed eam, cujus finis est laudabilis. Si es diligens Dei, eris diligens pro causa Dei. Cui magis debita est cura, quàm